

[Finn Poulsen.]

til sociale og kulturelle formål; reglen om, at også private plejehjem kan få tilskud, tillægger vi en vis betydning. Det samme gælder reglen om aftrapning af driftstilskuddene ved stigende indkomst. Der er altså en række områder uden større principiel betydning, som vi kan tiltræde, og som det ikke er nødvendigt at gennemgå i detaljer.

Der er dog enkelte ændringsforslag, vi må vende os imod, og det gælder først og fremmest det som nr. 6 betegnede. Det er for så vidt regeringspartiernes hovedændring af det oprindelige forslag; man vil have mulighed for, at der kan rokeres med beløbene til det private byggeri og til sociale selskabers byggeri, inden for den samlede bevilling. Det er en konsekvens af vor stilling til hele det kapitel i det nye lovforslag, at vi ikke kan acceptere denne ændring. Vi tror ikke, at der virkelig vil ske nogen afgørende forøgelse af byggeriet på det punkt.

Endelig er der bestemmelsen i ændringsforslag nr. 23 — mindre betydningsfuld, vil nogle måske mene. Den vedrører den nuværende bestemmelse i § 105, hvorefter andelsboligselskaberne ved fordelingen af lejligheder skal tage hensyn til, om der er præsteret en opsparing af den enkelte lejlighedssøgende. Man foreslår denne regel om opsparringshensynet slettet. Jeg forstår godt begrundelsen, idet jeg erkender, at det er vanskeligt at administrere denne regel, men jeg kan ikke erkende, at det er mere vanskeligt, end at det kan gøres. Vi tillægger det, selv disse administrative besværligheder taget i betragtning, meget stor vægt, at dette opsparringsmotiv ikke tages ud af loven. Det er jo et væsentligt hensyn i lovgivningen, at man, hvor det er muligt, appellerer til opsparing og belønner denne, og vi mener derfor, at man bør fastholde bestemmelsen om, at de, der kan dokumentere, at de har præsteret en opsparing, skal have fortrinsret.

Må jeg endelig angående de af socialistisk folkeparti stillede ændringsforslag nr. 2, 5, 7, 10, 11, 13, 16 og 24 sige, at disse kan vi ikke tilslutte os. Hovedlinjen i dem er jo et skridt længere tilbage end regeringspartiernes forslag, for så vidt som man tilsigter en yderligere støtte, en yderligere

kontrol. Man går så vidt i disse forslag, at man interesserer sig for fornyet indførelse af støtte til renten. Det er alt sammen noget, vi har prøvet, som ikke har givet noget resultat, og som derfor ikke kan forventes tilslutning fra vor side.

I selve lovforslaget var der også enkelte bestemmelser, som ikke er foreslået ændret under udvalgsbehandlingen, og som vi stiller os positivt over for. Vi ville gerne have medvirket til deres gennemførelse, men det lod sig ikke gøre, fordi de er kædet sammen med en lovgivning, som vi i princippet må gå imod. Jeg nævner blot bestemmelserne om øget støtte til kollegiebyggeri. Selv om jeg ser behovet for kollegiebyggeri, forekommer det mig naturligt, at man alligevel må sige, at byggeri til familier må komme først. Ved den foreslåede udvidelse af støtten til kollegiebyggeriet må der ikke ske det, at man sætter kollegierne foran nødvendigt byggeri til familier. Jeg lægger megen vægt på den udvidelse af rammerne for håndværkerudgifterne, som sker med hensyn til parcelhusbyggeriet. Det er et af de punkter, hvor vi nærer bekymring og betænkelighed ved det nye forslag. Hvorledes vil det gå med parcelhusbyggeriet? Selv om der ved den nye formulering af de nye paragraffer i kap. IV er taget noget hensyn til parcelhusbyggeriet, nærer vi betænkelighed, fordi dette byggeri i så stort omfang har udviklet sig som privat, ustøttet byggeri. Når boligministeren nu skal til at fordele byggeriet og sikre disse ca. 20 000 lejligheder til de sociale selskaber og til det private byggeri, nærer vi alvorlig bekymring for, at det bliver det private, ustøttede byggeri, herunder også parcelhusbyggeriet, som det, når der skal ske en vis regulering, kommer til at gå ud over. Hvem skulle det ellers blive?

Jeg skal slutte med at sige til den højtærede boligminister, at vi betragter ministerens forslag, selv med de nu foreslåede ændringer, som aldeles utilstrækkeligt til at betyde noget afgørende for den nuværende boligsituation. Jeg kunne citere en del, der er enige med os heri, men det skal jeg lade ligge.

Jeg tror ikke, det vil lykkes at løse dette problem eller at komme dette problems løsning nærmere, før man virkelig erkender, at en meget stor del af løsningen ligger i en